

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

P-129_4533_111

Broj: Rev 165/2024-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Slavka Pavkovića predsjednika vijeća, Gordane Jalšovečki članice vijeća i suca izvijestitelja, Damira Kontreca člana vijeća, Branka Medančića člana vijeća i Josipa Turkalja člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja stečajna masa iza Arcobaleno tours d.o.o. Povelja, Brač, OIB 095272231651, kojeg zastupa stečajni upravitelj Damir Vrca, protiv 1. tuženika Općine Selca, Selca, OIB 75901612733, kojeg zastupa punomoćnik Berigoj Vrsalović, odvjetniku u Splitu i 2. tuženika Republike Hrvatske, OIB 52634238587, kojeg zastupa Općinsko državno odvjetništvo u Splitu, radi isplate, odlučujući o reviziji tužitelja protiv presude Županijskog suda u Splitu poslovni broj GŽ-14/2015 od 2. prosinca 2015. kojom je potvrđena presuda Općinskog suda u Supetru broj P-148/05 od 30. siječnja 2015., na sjednici vijeća 20. veljače 2024.

presudio je

Odbija se revizija tužitelja protiv dijela presude Županijskog suda u Splitu poslovni broj GŽ-14/2014 od 2. prosinca 2015. kojom je potvrđena presuda Općinskog suda u Supetru poslovni broj P-148/05 od 30. siječnja 2015. u dijelu u kojem je odbijen dio zahtjeva tužitelja za solidarnom naknadom štete u visini od 200.154.347,18 kuna / 26.565.047,07 eur, s pripadajućom zateznom kamatom.

riješio je

Odbacuje se revizija tužitelja protiv dijela presude Županijskog suda u Splitu poslovni broj GŽ-14/2015 od 2. prosinca 2015. kojom je potvrđena presuda Općinskog suda u Supetru poslovni broj P-148/05 od 30. siječnja 2015. u dijelu u kojem je odbijen dio zahtjeva tužitelja za povrat plaćene zakupnine u visini od 77.422,91 kuna / 10.275,79 eur, s pripadajućom zateznom kamatom.

Obrazloženje

1. Drugostupanjskom presudom potvrđena je presuda prvostupanjskog suda kojom je odbijen tužbeni zahtjev prema 1. tuženiku Općina Selca (dalje: 1. tuženik) za isplatu iznosa od 77.422,91 kuna sa zatraženim kamatama (t. I. st. 1. izreke), zahtjev da 1. tuženik i 2. tuženik Republika Hrvatska (dalje: 2. tuženik) solidarno naknade štetu u iznos od 154.347,18 kuna sa zatraženim zateznim kamatama (t. I. st. 2. izreke), te kojom je odbijen zahtjev da 1. i 2. tuženik solidarno naknade iznos štete od 200.000.000,00 kuna sa zatraženim kamatama (t. I. st. 3.). Naloženo je tužitelju naknaditi 1. tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 462.000,00 kuna sa zateznim kamatama. (t. II. izreke)

2. Protiv navedene drugostupanjske presude tužitelj podnosi tzv. redovnu reviziju u odnosu na odluku o zahtjevu iz st. 3. t. I. prvostupanjske odluke, a u odnosu na preostali dio odluke podnosi tzv. izvanrednu reviziju. Predlaže preinačiti pobijanu odluku prihvatanjem izvanredne revizije, a u odnosu na redovnu reviziju predlaže pobijanu presudu ukinuti i predmet vratiti na ponovno suđenje u tom dijelu. Zahtjeva troškove postupka u povodu revizije.

3. Na reviziju nije odgovoreno.

4. U odnosu na zahtjev za naknadu štete revizija nije osnovana, a u preostalom dijelu za stjecanje bez osnove plaćene zakupnine revizija nije dopuštena.

5. Predmet spora je zahtjev za vraćanje iznosa uplaćenog s osnove zakupnine, prema Općini Selca, u visini od 77.422,91 kuna, zatim zahtjev za naknadu materijalne štete s osnove financiranja detaljnog plana uređenja, solidarno prema tuženicima, u visini od 154.347,18 kuna (u odnosu na koje zahtjeve je podnesena tzv. izvanredna revizija) i zahtjev za naknadu štete na ime izgubljene dobiti solidarno prema tuženicima u visini od 200.000.000,00 kuna (predmet tzv. redovne revizije).

6. Prema odredbi čl. 382. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, br. 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11. - pročišćeni tekst, 25/13. i 89/14.- Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske - dalje: ZPP) stranke mogu podnijeti reviziju protiv drugostupanjske presude ako vrijednost predmeta spora pobijanog dijela presude prelazi 200.000,00 kuna (t.1.), ako je presuda donesena u sporu o postojanju ugovora o radu, odnosno prestanku radnog odnosa ili radi utvrđenja postojanja radnog odnosa (t.2.), ako je drugostupanjska presuda donesena prema odredbama čl. 373.a i 373.b tog Zakona (t. 3.).

7. U konkretnom slučaju u odnosu na pobijanu odluku kojom je odlučeno o zahtjevu za naknadu izgubljene koristi (kao dobiti) dopuštena je revizija iz čl. 382. st. 1. t. 1. ZPP jer vrijednost pobijanog dijela presude prelazi iznos od 200.000,00 kuna. Pri tome, zahtjev za naknadu tzv. obične štete u visini od 154.347,18 kuna treba zbrojiti navedenom iznosu od 200.000.000,00 kuna, jer prema odredbi čl. 37. st. 1. ZPP ako jedna tužba protiv istog tuženika obuhvaća više zahtjeva koji se temelje na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, a što je ovdje slučaj, vrijednost predmeta spora se određuje prema zbroju vrijednosti svih zahtjeva. Pri tome se ovdje radi o zahtjevu za

solidarnost na strani dužnika, tuženika. Radi navedenoga izvanredna revizija u odnosu na zahtjev za naknadu tzv. obične štete je cijenjena kao redovna revizija, jer je vrijednost predmeta spora za naknadu štete iznos od 200.154.347,18 kuna.

8.1. U postupku koji je prethodio reviziji utvrđeno je da su tužitelj i 1. tuženik 16. prosinca 1999. sklopili Ugovor o zakupu zemljišta (čest. zem. 226 i 224/1 K.O. Povlja) kojim je taj tuženik, Općina Selca, tužitelju dala isto u zakup, te da je zakupnina iznosila 7.000 DEM godišnje, koju je tužitelj uredno plaćao. Sve do 30. listopada 2003. pravo vlasništva predmeta zakupa bilo je upisano kao društveno vlasništvo s organom upravljanja Narodnim odborom Općine Brač u Supetru. Potom slijedi upis prava vlasništva 2. tuženika. Nižestupanjski sudovi odbijaju zahtjev tužitelja za vraćanje plaćenih iznosa kao stečenog bez osnove uz obrazloženje da je tužitelj 1. tuženiku plaćao zakupninu na temelju valjanog pravnog posla, za koji nije tražio raskid niti utvrđenje ništavosti, pa da tužitelj ne može tražiti vraćanje navedenog iznosa kao stečenog bez osnove.

8.2. U odnosu na tužbeni zahtjev za solidarnu nadoknadu materijalne štete prema I. i II. tuženiku nastale zbog plaćanja na ime izrade elaborata od strane revizorske kuće Jadran o isplativosti investicijskog ulaganja, na ime izrade projekta tvrtke Geovizura, izrade projekata od strane talijanskih arhitekata te na ime putovanja koja je tužitelj poduzeo radi utvrđivanja granica pomorskog dobra, izmještanja kanalizacije, optičkog kabela i financiranja izrade detaljnog plana uređenja, koji zahtjev tužitelj temelji na tvrdnjama o nezakonitom i nepravilnom radu Općine Selca, koju da je Republika Hrvatska morala nadzirati, nižestupanjski sudovi zaključuju da tužitelj nije dokazao da bi rad Općine Selca bio nezakonit i nepravilan te da bi za takav njen rad odgovarala Republika Hrvatska. To s obrazloženjem da bi se rad Općine Selca smatrao nezakonit da je tužitelj morao dokazati da je Općina Selca postupala suprotno zakonu ili drugom propisu, odnosno, da je propustila primijeniti zakon ili drugi propis, a što da nije.

8.3 S obzirom da tužitelju šteta nije nastala ni nezakonitim niti nepravilnim radom Općine Selca i da je taj 1. tuženik u razumnom roku donio Detaljan plan uređenja (dalje: DPU), koji je bez utjecaja stranaka derogiran planom višeg reda, i da iz tog razloga tužitelj nije mogao poduzeti gradnju, zaključak je sudova da tuženici nisu odgovorni tužitelju za neostvarenu, a očekivanu dobit. Radi toga je i u tom dijelu tužbeni zahtjev odbijen.

9. U odnosu na odluku o izmakloj koristi podnositelj revizije je istakao revizijske razloge bitne povrede odredba postupka, i to izričito povredu iz odredbe čl. 354. st. 2. ZPP t. 11. ZPP te opisno iz odredbe čl. 354. st. 1. ZPP u svezi 375. st.1. ZPP, te je istakao razlog pogrešne primjene materijalnog prava. U odnosu na odluku o naknadi obične štete, kako se revizija u tom dijelu cijeni kao redovna revizija (iz razloga navedenih u ovoj odluci pod odlomkom 7.), postavljeno pitanje iz te izvanredne revizije cijeni se kao revizijski prigovor u odnosu na revizijski razlog pogrešne primjene materijalnog prava.

10. Sukladno odredbi čl. 392.a st. 1. ZPP, u odnosu na zahtjev za naknadu štete, ovaj sud ispitao je pobijanu presudu samo u onom dijelu u kojem se ona pobija revizijom i samo u granicama razloga određeno navedenih u reviziji.

11. Nisu ostvareni razlozi bitne povrede odredaba parničnog postupka koje podnositelj ističe, jer je drugostupanjski sud postupio u smislu odredbe čl. 375. st. 1. ZPP koja određuje da će u obrazloženju presude drugostupanjski sud ocijeniti žalbene navode koji su od odlučnog značenja i označiti razloge koje je uzeo u obzir po službenoj dužnosti. Suprotno navodima revizije drugostupanjski sud nije počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP, budući da pobijana presuda nema nedostataka uslijed kojih se ne bi mogla ispitati, razlozi pobijane presude su jasni i razumljivi i rezultat su zaključka nižestupanjskih sudova da tužitelj nije dokazao da bi postojale pretpostavke za odgovornost tuženika. Vezano za prigovor za pretrpljenu štetu u odnosu na projekt hotela „Galeb“ tužitelj, kako u tužbi i tijekom postupka, tako i u reviziji, samo navodi da postoji šteta vezano uz vođenje pregovara, ne razjašnjavajući i ne konkretizirajući pretpostavke odgovornosti tuženika za tu štetu. Neslaganje tužitelja sa zaključcima drugostupanjskog suda ne čini presudu nerazumljivom ili s neotklonjivim nedostacima. Time nije ostvarena povreda iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP, jer presude nižih sudova bile bi opterećene tom bitnom povredom kada iz presuda ne bi bili razvidni razlozi zbog kojih je sud donio presudu koja se pobija, dakle, kada ne bi bilo jasno zašto je donesena osporavana odluka ili kada ti razlozi ne bi korespondirali s dokazima i sadržajem isprava i zapisnika u spisu, a ovdje tome nije slučaj.

12. Ostalim navodima podnositelj revizije u suštini prigovara po drugostupanjskom sudu prihvaćenom činjeničnom stanju utvrđenom po prvostupanjskom sudu i njegovim zaključcima o (ne)postojanju odlučnih činjenica za primjenu relevantne pravne norme, te on ističe svoje stavove o toj ocijeni i svoje shvaćanju predmeta spora, čime nastoji dovesti u sumnju činjenična utvrđenja i pravno shvaćanje iz osporene presude, a kako se revizijom ne mogu pobijati utvrđene činjenice (argument iz odredaba čl. 385. ZPP), te navode revizijski sud ne može razmatrati u okviru neke postupovne povrede.

13.1. Bez utjecaja su i revizijski prigovori o nepravilnoj primjeni materijalnog prava kraj rečenih utvrđenja prvostupanjskog suda i zaključaka nižestupanjskih sudova o nedokazanosti pretpostavki za odgovornost tuženika za štetu iz razloga na koje se tužitelj poziva. Pogrešna primjena materijalnog prava postoji kada sud nije primijenio odredbu materijalnog prava koju je trebao primijeniti ili kada takvu odredbu nije pravilno primijenio. U ovom slučaju pravilno su primjene odredbe o odgovornosti za štetu (uz pravilnu primjenu odredbi o teretu dokaza odlučnih činjenica).

13.2. Nižestupanjski sudovi polaze od shvaćanja da u radu 1. tuženika nema ni nezakonitog rada niti nepravilnosti zbog propusta jer nije propušteno poduzeti potrebne radnje niti su one poduzete nepravovremeno, a u konkretnom slučaju, cijeneći vrstu i opseg poslova koje je trebalo poduzeti u donošenju DPU ocijenjeno je da je on donesen u razumnom roku i da prekoračenje roka ne predstavlja takvu nepravilnost koja bi dovela do odgovornosti za štetu u ovom konkretnom slučaju.

14. Kako ne postoje razlozi zbog kojih je revizija izjavljena u odnosu na dio pobijane odluke u kojem je odlučeno o zahtjevu za naknadu štete, na temelju odredbe članka 393. ZPP, odlučeno je kao u izreci ove presude.

15. U odnosu na izvanrednu reviziju, u smislu odredbe čl. 382. st. 3. ZPP, stranka treba određeno naznačiti pravno pitanje zbog kojeg ju je podnijela uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koji se na njega odnose, te razloge zbog kojih smatra da je ono važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

16. Dakle, ta revizija treba sadržavati tri elementa, određeno navedeno pravno pitanje, da je riječ o pitanju o čijem rješenju ovisi odluka u konkretnom sporu i određeno navedene razloge zbog kojih podnositelj revizije smatra da je to pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni. U okolnostima kada u reviziji izostane bilo koji od navedenih elemenata nisu ispunjene pretpostavke za razmatranje osnovanosti revizije. Naime, prema odredbi čl. 392.b ZPP revizija se odbacuje kao nedopuštena ako u njoj nije određeno naznačeno pravno pitanje zbog kojega se podnosi uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koji se na njega odnose, kao i zato što u njoj nisu određeno izloženi razlozi zbog kojih podnositelj smatra da je to pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni (st. 2.), te ako pravno pitanje zbog kojega je ona izjavljena nije važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni (st. 3.).

17. Pod pravnim pitanjima ne podrazumijevaju se pitanja o individualnim pravima stranaka u konkretnim situacijama, već pitanje mora biti postavljeno na opći način, kako bi se odgovorom na to pitanje rješavale materijalnopravne i postupnovpravne dvojbe koje se pojavljuju u bitnim slučajevima koji su bitnim elementima podudarni. No, pitanje mora biti povezano i s konkretnim predmetom u kojem se podnosi revizija, jer rješenje u sporu mora ovisiti o tom pitanju.

18. Podnositelji revizije naznačio je pitanja:

" Da li stranka Ugovor o zakupu zemljišta može jednostrano raskinuti prostom izjavom kako je to određeno čl. 124. ZOO-a, te da li s obzirom na učinak raskida prema odredbi čl. 132. ZOO-a zbog neispunjenja obveze od strane druge ugovorne strane ima pravo tražiti temeljem čl. 210. ZOO-a (NN 53/91) povrat isplaćenog iznosa temeljem stjecanja bez osnove.

da li sudovi temeljem čl. 103. ZOO-a (NN 53/91) su dužni po službenoj dužnosti voditi računa o ništavosti ugovora u slučaju kad je predmet zakupa stvar (nekretnina) koja nije vlasnosti zakupodavca, a niti ju je on ovlašten davati u zakup temeljem nekog obveznog pravnog odnosa, koji u isto vrijeme preuzima obvezu osnivanja prava građenja, u korist zakupnika, iako nije vlasnik predmetne nekretnine.

Da li su jedinice lokalne samouprave samo ovlaštene zakonom o prostornom uređenju (NN 30/94, 68/98, 61/2000 i 32/02) na donošenje prostornoplanske dokumentacije, ili su one dužne donijeti tu prostornoplansku dokumentaciju u rokovima određenim Zakonom odnosno u roku od 2 godine od donošenja Programa mjere prema čl. 11. navedenog Zakona, kojim programom mjera su se obvezale u skladu sa prostornim planom višeg reda koji predviđa donošenje DPU-a za određeno naselje, donijeti u roku od dvije godine od usvajanja Programa mjera taj prostorni plan nižeg reda?

Da li su jedinice lokalne samouprave ovdje tuženik pod/1 Općina Selca u obvezi obavijestiti zainteresirane osobe, ovdje tužitelja koji je snosio troškove financiranja

izgrade DPU-a temeljem Ugovora kojeg su sa njim zaključili, da je DPU stupio na snagu i da od nadležnog ureda imaju pravo zatražiti Izvod iz DPU-A koji prema navedenom Zakonu i tada važećem Zakonu o gradnji zamjenjuje lokacijsku dozvolu, odnosno obavijestiti tužitelja kao zainteresiranu obvezu da može podnijeti zahtjev za izdavanje građevne dozvole?".

19. Da bi se pitanje moglo smatrati važnim za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, u smislu citirane odredbe čl. 382. st. 2. i 3. ZPP, nije dovoljno samo navesti da su pitanja važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni zbog toga što podnositelj revizije ima različito shvaćanje od onoga koje je zauzeto u pobijanoj odluci. Iz sadržaja predmetne izvanredne revizije jasno proizlazi da podnositelj još jednom izražava nezadovoljstvo pobijanom presudom kroz pogrešnu primjenu materijalnog prava, a ne navodi suprotnu praksu ili praksu koja nije utemeljena na pravnim shvaćanjima ovog suda. Pored toga prvo i drugo pitanje, kraj zaključka da ugovor o zakupu nije prestao na zakonom određene načine, ne utječu na pravnu poziciju podnositelja revizije u sporu. U odnosu na treće i četvrto pitanje za istaći je da su oni cijenjeni, kako je prethodno rečeno, kao materijalno pravni prigovori iz redovne revizije.

20. Kako nije ispunjena pretpostavka važnosti za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, a koja bi u cilju izjednačavanja sudske prakse opravdala intervenciju ovog suda, revizija je odbačena na temelju čl. 392.b st. 2. ZPP u odnosu na zahtjev za povrat plaćene zakupnine, te je odlučeno kao u izreci rješenja.

21. Sukladno odredbi čl. 92. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (Narodne novine", br: 57/22. i 88/22.) u donošenju ove odluke novčani iskazi vrijednosti iskazani u euru, preračunati iz kune uz primjenu fiksnog tečaja konverzije (1 euro=7,53450 kuna) i sukladno pravilima za preračunavanje i zaokruživanje iz toga Zakona.

Zagreb, 20. veljače 2024.

Predsjednik vijeća:
Slavko Pavković

Dokument je elektronički potpisan:

Slavko Pavković

Vrijeme potpisivanja:

13-03-2024

08:10:51

DN:

C=HR

O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2.5.4.97=#OC1156415448522D32303539363335323638

OU=Signature

S=Pavković

G=Slavko

CN=Slavko Pavković

Broj zapisa: **9-30863-e5354**

Kontrolni broj: **0ee2b-69634-4ca3b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Slavko Pavković, O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

